

РЕШЕНИЕ

№ 7320

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8765** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Е. Х. Д., подадена от адв. Н., срещу Решение № 3283/10.07.2023 г., постановено по НАХД № 5148/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС). В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменен издаденият електронен фиш. Претендира разности за две съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, в съдебно заседание се представлява от юрк. С., който изразява становище за неоснователност на жалбата.

Претендира разности за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, X. касационен състав намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от

оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение е потвърден електронен фиш /ЕФ/ Серия К № 7081559, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на Е. Х. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1200 лв.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 10.02.2023 г. в 12:35 ч., в [населено място] на [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], с мобилна система за видеоконтрол „АТСС“ № MD 1192 е заснет лек автомобил „Я.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Е. Х. Д., движещ се със скорост след приспаднат толеранс от 98 км/ч при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ Серия К 5180127. Поради това е издаден процесният ЕФ.

За да потвърди ЕФ, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението на СРС е правилно.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Районният съд подробно е обсъдил представените с административнонаказателната преписка доказателства и обстойно е анализирал приложимите материалноправни норми и е постановил решение в съответствие с материалния закон.

Касационната инстанция намира, че електронният фиш съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Касаторът не оспорва обстоятелството, че на процесната дата в населено място се е движил със скорост от 98 км/ч. Деянието правилно е квалифицирано като нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Неоснователни са подробните твърдения е касационната жалба, че не е съставен протокол за използване на АТСС. По делото е приложен протокол за използване на АТСС С. № MD1192 от 10.02.2023 г. Видно от протокола, той има изискуемото съдържание, посочено в Приложение към чл. 10, ал. 1. Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г.

Неоснователни са твърденията за нарушения при монтажа и работата на АТСС. По делото е налице снимков материал от начина на поставяне на АТСС, който е в съответствие с чл. 10, ал. 3 и чл. 11, ал. 1, предл. последно от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Твърденията за неправилно разположение и превратно ползване на уреда за измерване на скоростта не са подкрепени с никакви доказателства, а тежестта да докаже тези твърдения е на касатора. Т. доказване обаче не е сторено, а с представените снимки на разположението на АТСС на участък от пътя се установява спазване на законовите изисквания. По отношение на експлоатацията на процесната АТСС от Протокол № 06-СГ-ИСИС/15.03.2022 г. и документ от БИМ за преглед на вписан тип средство за измерване се установява, че система за видеоконтрол АТСС С. № MD1192 е мобилна такава, одобрена да служи за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, надлежно калибрована и технически годна към датата на нарушението за осъществяване на посочения видеоконтрол.

Не се споделят възраженията за допуснати съществени нарушения по отношение на съдържанието на ЕФ, изразяващи се в непосочване на реда и срока за оспорването му,

както и на формата на вина при извършване на нарушението. Задължителното съдържание на ЕФ е регламентирано в чл. 189, ал. 4 ЗДвП, като заявените от касатора реквизити не са част от него. Освен това липсата им по никакъв начин не се е отразила на правото на защита на наказаното лице. В допълнение, видно от справка картон на водача, касаторът има издадени 37 наказателни постановления и 51 електронни фиша, поради което настоящият състав счита, че му е станал известен редът за обжалване на санкционни актове по ЗДвП.

По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушението, поради което на основание чл. 188, ал. 1 ЗДвП законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. За нарушението е наложено предвиденото в кореспондиращата му санкционна норма на 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 5 ЗДвП административно наказание, като правилно е съобразено, че е извършено в условията на повторност по смисъла на § 6, т. 33 ЗДвП. Правилно районният съд е потвърдил ЕФ.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактичката и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, X. касационен състав:

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3283/10.07.2023 г., постановено по НАХД № 5148/2023 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Е. Х. Д. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.